

Posudek diplomové práce Radky Mitiskové „Analýza individuálního plánování v občanském sdružení Naděje“

Jsou individuální plány klientů zařízení sociálních služeb, které zavedl Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, účelné a funkční? Předkládaná práce se na tuto otázku pokouší odpovědět na základě rozhovorů s lidmi bez domova, ubytovanými v azylových domech o. s. Naděje, s jejich sociálními pracovníky a vedoucími. Autorka uplatňuje kvalitativní metodologii – případové studie rozebírající historii tří klientů a jejich individuálních plánů a analýzu aktérů a institucí (vycházející především z obsahu realizovaných rozhovorů).

Při pohledu na taxativní výčet metod práce (par. 1.4) se vnucuje otázka, na jaké připravované politiky či projekty byla aplikována metoda analýzy aktérů. Právě tak se studentce přes značné úsilí nepodařilo přesvědčivě propojit teoretickou část studie s částí aplikační. Je to zjevné například u teorie byrokracie (par. 2.4), v níž citace uvedené na konci jediného odstavce jí věnovaného se nijak explicitně nevztahují k položeným výzkumným otázkám.

Autorka má problémy vyjadřovat se v normách odborného jazyka: na straně 39 a znovu na straně 53 se například dočteme, že si v rámci diplomové práce stanovila teorii, ve které se domnívá, že individuální plánování pomáhá v sociálním začleňování.

Ledabylý přístup ke zpracování se projevuje nahromaděním gramatických nesrovnalostí hned na samotném začátku práce, v české i anglické verzi anotace. Na straně 31 se poznámka 15 odvolává na písmena d) a e), přičemž ovšem v hlavním textu písmeno e) vůbec nenajdeme. Zatímco na straně 66 se ve slovním popisu kritéria dynamičnosti cílů dočteme u všech respondentů, že ani individuální plánování nepovede ke změně sociální situace, tabulka na následující straně odpovědi dvou hodnotí jako dobré (2) jednoho jako neutrální (1). Peripetii posuzované práce představuje formulace v samotném závěru, kde se kromě mnoha dalších gramatických chyb stkví věta: „Hlavními body v sociálním začleňování jsou nejen z pohledu uživatelů nalézt práci nebo ubytování.“

Jako vedoucí této práce musím s politováním konstatovat, že i když její výsledná podoba představuje ve srovnání s jejími pracovními verzemi kvalitativní posun k lepšímu, bohužel nedosáhla ani tak úrovně, na níž bych ji mohl na půdě oboru veřejná a sociální politika doporučit k obhajobě.

Prof. PhDr. Martin Potůček, CSc. MSc.

7. 6. 2013